

Arrest

nr. 324 894 van 10 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. BUYSSE
Korte Van Ruusbroecstraat 48
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. BUYSSE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 6 februari 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 7 februari 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 7 april 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 23 mei 2024 en op 3 juli 2024.

1.3. Op 27 augustus 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 augustus 2024 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en van de clan Saleebaan, subclan van Habr Gedir, subclan van Hawiye te zijn. U bent geboren op (...) januari 1997 in Baxdo, Galgaduud, waar u gewoond heeft tot 2016. U volgde in Baxdo een technische opleiding om met een naaimachine te werken.

Nadat uw vader in 2015 gedood werd in een clanconflict, hertrouwde uw moeder met uw oom aan vaderszijde, A.(...). Hierop verhuisde u in 2016 met uw moeder, zussen A.(...) en S.(...) en broers A.(...) en B.(...) mee naar Caliweyd, een klein dorp ten zuiden van Baxdo, waar A.(...) woonde.

A.(...) bleek een Al-Shabaab sympathisant te zijn en hij behandelde u en uw gezin slecht. Zo verbood hij u om uw opleiding verder te zetten, al bent u vlak na de verhuis nog twee keer stiekem met een minibus naar Baxdo gegaan om uw opleiding te volgen.

In Caliweyd werd u ingezet om te werken voor uw oom. Zo werkte u met de naaimachine om kleren te repareren, dit was in het eethuis van uw oom waar u soms ook werd ingezet om te werken. Verder moest u houtskool en water halen, en jerin (schors van een boom) bakken zodat A.(...) dit in Baxdo kon gaan verkopen. Aan geen enkele van deze activiteiten verdiende u zelf een inkomen.

In januari 2021 wordt uw zus S.(...) uitgehuwelijkt aan een Al-Shabaab strijder, waarna zij wordt meegenomen en u niets meer van haar vernam.

Een jaar later, op 25 januari 2022, deelt A.(...) u mee dat hij een huwelijksvoorstel van een Al-Shabaab strijder genaamd S.(...) G.(...) voor u heeft aanvaard. Hierop bent u bijna onmiddellijk gevlucht, u vertrok te voet en wilde naar Baxdo wandelen. Omdat u de weg niet goed kende kwam u na een lange tocht te voet echter in Cada Kibir uit. Hier rustte u uit met een tas thee in een theehuis, toen A.(...) daar aankwam. Hij had u gevonden door uw voetsporen te volgen en had aan mensen onderweg gevraagd of ze u gezien hadden. Hierop nam hij u terug mee naar Caliweyd in een truck die houtskool vervoert.

Terug thuis aangekomen heeft A.(...) u fysiek mishandeld en u aan een ketting aan uw enkels vastgebonden zodat u niet kon ontsnappen. Na vier dagen kwamen S.(...) G.(...) en andere mannen van Al-Shabaab naar u thuis om de bruidsschat af te geven, waarvoor A.(...) u losmaakte. De mannen van Al-Shabaab zeiden dat ze de daaropvolgende middag zouden terugkomen voor u. Nadat de mannen van Al-Shabaab terug weg waren, had u een gesprek met A.(...), u zei hem dat u het huwelijk accepteerde en niet meer zou vluchten, en vroeg hem om u niet terug vast te ketenen. A.(...) stemde hiermee in, maar zei dat als u nog eens zou proberen ontsnappen, hij u zou doden.

Uw moeder zei tegen u dat u moest vluchten, wat u ook deed nadat A.(...) ging slapen. U liep die nacht weg en ging te voet naar Baxdo, naar uw tante H.(...). Wanneer u daar aankwam had H.(...) al telefoon gekregen van A.(...) met de vraag of u daar was. Zij zei u dat u niet kon blijven, en regelde dat u met een auto mee kon rijden naar Mogadishu, waar haar man H.(...) A.(...) u opwachtte. In Mogadishu verbleef u in het huis van een vriend van H.(...). Ondertussen bleef A.(...) naar u op zoek. Na vier dagen in Mogadishu had H.(...) uw vlucht uit Somalië voor u geregeld en betaald. U vertrok op 5 februari 2022 met een vals paspoort uit Somalië, en reisde met het vliegtuig via Turkije naar een onbekend land, waar u de trein nam naar België waar u op 6 februari 2022 aankwam. U diende op 7 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer gedood te worden door uw oom of uitgehuwelijkt te worden aan iemand van Al-Shabaab. Verder geeft u aan dat u als jonge vrouw kwetsbaar bent en geen vrijheid of toekomst zou hebben in Somalië.

Ter staving van uw verzoek legt u enkele documenten voor: een medisch attest dat vrouwelijke genitale verminking (VGV) type 2 vermeldt, een medisch attest waarop littekens worden vastgesteld, en een attest van uw psychotherapeut. U maakte tevens opmerkingen over betreffende de notities van uw persoonlijke onderhouden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U legde een attest voor van uw psychotherapeut van 26/06/2024, waarin staat dat ze u sinds recent psychologisch begeleidt. Het attest stelt onder meer dat u kampt met psychologische stress, slaapproblemen, nachtmerries met herbelevingen en dat er "duidelijk sprake [is] van PTSD". Op geen enkele manier in het bewuste attest wordt echter uiteengezet hoe de door u gemelde klachten werden onderzocht. Het bevat geen objectieve uiteenzetting van de werkwijze die gehanteerd werd, noch welke feitelijke, objectieve vaststellingen konden worden gedaan met betrekking tot de door u gemelde klachten. Het is dan ook geheel onduidelijk op welke basis de opsteller van het attest tot de conclusie komt dat de door u genoemde klachten gegrond zijn, en hoe zij eenduidig wijzen op een posttraumatisch stresssyndroom. Tevens moet worden vastgesteld dat het een contextueel systemisch counselor of psychotherapeut in opleiding, die overigens niet ingeschreven is op bij de psychologencommissie, aan de nodige expertise ontbreekt om diagnoses omtrent PTSS te stellen. In het attest wordt hoe dan ook op geen enkele wijze verduidelijkt op welke wijze uw psy-klachten een persoonlijk onderhoud in het kader van uw procedure in concreto kunnen hinderen, in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een persoonlijk onderhoud, dan wel dat een persoonlijk onderhoud onmogelijk zou zijn. Dit stuk is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de

procedure deel te nemen. U gaf zelf tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aan dat u in psychologische behandeling bent gegaan om over uw problemen te praten, en haalde zelf niet aan dat u psy-problemen heeft die u zouden hinderen tijdens het onderhoud (notities persoonlijk onderhoud 2 CGVS d.d. 03.07.2024, p. 3). Tevens bleek tijdens de persoonlijke onderhoud dat u betekenisvolle antwoorden gaf op de u gestelde vragen en gaf u aan het einde van de onderhoud ook aan alle vragen goed begrepen te hebben. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat uw asielrelaas bestaat uit een aaneenschakeling van onwaarschijnlijke gebeurtenissen, wat de totale geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnt. Deze ongeloofwaardigheid wordt nog verder versterkt door incoherenties die uit uw verklaringen blijken.

U zou samen met uw moeder, broers en zussen na het overlijden van uw vader naar Caliweyd zijn verhuisd omdat uw moeder hertrouwde met uw oom A.(...) (notities persoonlijk onderhoud 1 CGVS d.d. 23.05.2024, p. 6). Pas na jullie aankomst in Caliweyd ontdekten jullie dat oom A.(...) toch niet de goede oom was die jullie dachten (CGVS 1, p. 20). In eerste instantie is het merkwaardig dat noch u en uw gezinsleden noch uw oom op de hoogte waren van elkaars visie op zaken zoals vrouwenwerkzaamheden alvorens het huwelijk af te sluiten en naar Caliweyd te verhuizen. Gelet op het feit dat uw eigen ouders toelieten dat u een opleiding volgde (CGVS 1, p. 6) en uw tante langs vaderszijde in Baxdo als zakenvrouw werkzaam was (CGVS 1, p. 11) kan uw familie als eerder progressief beschouwd worden. Dat jullie niet inzagen dat dit tot problemen zou leiden met uw oom in Caliweyd, waar Al-Shabaab reeds eerder langskwam (CGVS 1, p. 18) kan niet als plausibel worden beschouwd. Even frappant is uw verklaring dat u na uw verhuis naar Caliweyd toch nog tweemaal, in het geheim, terugkeerde naar Baxdo om er een opleiding te volgen (CGVS 1, p. 7). Deze bewegingsvrijheid klemmt met de regels die Al-Shabaab in de regel oplegt aan vrouwen in gebieden waar zij controle of macht hebben maar tevens met de door u beweerde strengheid van uw oom (CGVS 1, p. 7, 8, 20).

U gaf voorts aan dat u werd uitgehuwelijkt door uw oom A.(...) toen u ongeveer 24 jaar oud was aan een Al-Shabaab strijder met de naam S.(...) G.(...) (CGVS 1, pp. 13, 20; CGVS 2, pp. 12-13). Dit is volgens landeninformatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier een opvallend late leeftijd om een gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab te ondergaan in ruraal gebied. Wanneer u gevraagd werd waarom u pas op late leeftijd uitgehuwelijkt werd verklaarde u dat dit kwam omdat u streng werd opgevoed (CGVS 1, p. 20). Dit verklaart op generlei wijze waarom uw oom u in de zes jaar dat u reeds bij hem in Caliweyd woonde niet eerder heeft uitgehuwelijkt (CGVS 2, p. 12). Pas tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud zei u dat u ook denkt dat dit komt omdat u moest werken voor uw oom (CGVS 2, p. 20). Daarenboven kan u erg weinig informatie geven over de man met wie u gedwongen werd te trouwen: behalve zijn naam, dat hij een oude man met een grote baard is die kortstondig in Caliweyd verbleef en dat hij lid is van Al-Shabaab wist u niets over hem (CGVS 1, p. 23; CGVS 2, pp. 11, 13). Het is zeer vreemd dat u de huwelijkskandidaat niet gedetailleerder en doorleefd kan beschrijven. Er mag van uitgegaan worden dat u, in de Somalische context waar gearrangeerde huwelijken de regel zijn, toch enige kennis zou vergaren over de huwelijkskandidaat alvorens hem categoriek af te wijzen ondanks de wil van uw eigen familie. Bovendien gaf u bij de DVZ zelfs nog aan dat u de naam van deze huwelijkskandidaat niet wist (vragenlijst CGVS d.d. 04.04.2022, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd weet u dit aan een mogelijke miscommunicatie bij de DVZ (CGVS 2, p. 20-21). Uw verklaringen bij de DVZ werden u echter voorgelezen in het Somalisch en heeft u deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat u zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. U gaf bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS bovendien aan dat uw interview bij de DVZ vlot was verlopen, al herinnerde u zich niet of uw verklaringen er werden voorgelezen (CGVS 1, p. 3, 4). Bij de DVZ werd u echter uitdrukkelijk gevraagd om vier namen te concretiseren en deed u dit wat betreft drie namen, enkel over die van uw huwelijkskandidaat verklaarde u expliciet dat uw oom deze naam nooit vertelde aan u (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Deze flagrante tegenstrijdigheid in uw verklaringen doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk.

Vervolgens overtuigen ook uw verklaringen over uw vlucht naar Cada Kibir allerminst. U verklaarde dat u vrijwel meteen nadat u te horen kreeg dat u werd uitgehuwelijkt te voet gevlucht bent. Dit deed u door uw gieter te gaan halen die gebruikt werd om buiten naar het toilet te gaan en te doen alsof u naar het toilet ging. (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 13). Vervolgens begon u naar Baxdo te wandelen, maar door een verkeerde weg te nemen bent u uiteindelijk uitgekomen in Cada Kibir. Dat u op klaarlichte dag te voet kon vertrekken net nadat A.(...) u vertelde dat u moest trouwen acht het CGVS hoogst onwaarschijnlijk, u verklaart ook niet hoe dit u gelukt is zonder de aandacht te trekken. Verder blijkt uit landeninfo die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat het als vrouw zo goed als onmogelijk is om zich alleen te verplaatsen in Al-Shabaab gebied. Uw verklaring dat er in Caliweyd zelf een post van Al-Shabaab is, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw solitaire vlucht (CGVS 1, p. 23; CGVS 2, p. 5). De afstand tussen Caliweyd en

Cada Kibir is in vogelvlucht zo'n 32,5 kilometer. Het is toch zeer opmerkelijk dat u deze afstand te voet wist te overbruggen met enkel een gieter water (CGVS 2, p. 13), in de hitte van de dag (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 14). U gaf verder aan dat u fysieke problemen had, bijvoorbeeld aan uw rug, waar u last van ondervindt (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 3). Dit draagt bij aan de ongeloofwaardigheid van uw vlucht te voet naar Cada Kibir. Wanneer u gevraagd wordt om uit te leggen hoe u ondanks deze omstandigheden deze afstand te voet heeft kunnen afleggen verklaart u dat u door de angst geen pijnbesef had (CGVS 2, p. 22). Dit antwoord getuigt van weinig doorleefdheid en biedt geen zicht op de manier waarop u deze vlucht concreet aangepakt zou hebben. Vervolgens, verklaarde u, vond A.(...) u terug in Cada Kibir waar u - per ongeluk - was terechtgekomen door eerst uw voetsporen te volgen (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 15). U zat er ondanks uw recente ontsnapping simpelweg aan de voorkant van een theehuis iets te drinken wanneer uw oom binnenkwam en u vastgreep (CGVS 1, p. 22, CGVS 2, p. 15) ofschoon het uw plan was om ergens in de wildernis te gaan schuilen (CGVS 2, p. 13). Ook deze verklaringen kunnen allesbehalve plausibel worden genoemd.

U werd dan terug meegenomen naar Caliweyd, waar u door A.(...) vier dagen vastgeketend werd aan uw enkels. Gedurende deze periode werd u enkel losgemaakt om naar het toilet te gaan, waarbij Abdullahi met u meeging en in uw buurt bleef staan om u te bewaken (CGVS 1, pp 13, 21; CGVS 2, pp 15-16). U geeft aan dat S.(...) G.(...) samen met anderen van Al-Shabaab na die vier dagen langs kwam om de bruidsschat te betalen aan A.(...), hiervoor werd u losgemaakt om met hen meegegeven te worden. Wanneer S.(...) G.(...) echter zei dat hij u pas de dag daarop 's middags zou komen halen, heeft u aan A.(...) gevraagd om u niet terug vast te maken aan de ketting. U geeft aan dat u een gesprek had met A.(...) waarbij u beloofde niet te vluchten. Hierop zou hij ermee zijn ingestemd om u niet terug vast te ketenen, en zei hij dat hij u zou vermoorden indien u toch zou vluchten (CGVS 2, p. 16). Het is erg ongeloofwaardig dat u na vier dagen vastgeketend te zijn en enkel onder toezicht naar het toilet te mogen gaan, plotseling wel losgelaten wordt de dag voor uw huwelijk na een gesprek met A.(...). Uw oom had immers geen enkele reden om u te geloven zo kort na uw eerdere ontsnapping en net voor het moment waarop hij uiteindelijk een bruidsschat zou innen. Dat deze wrede man die al jarenlang mishandelde u net op dit moment in die context simpelweg losmaakte en op geen enkele andere wijze verzekerde dat u niet de benen zou nemen, is dan ook niet ernstig. Ook wanneer u met deze onwaarschijnlijkheid geconfronteerd werd kan u hier geen afdoende verklaring voor geven, en geraakt u niet verder dan te zeggen dat u een gesprek met hem hierover heeft gehad (CGVS 2, p. 16).

Tijdens die nacht, de nacht van 29 op 30 januari 2022, verklaart u weer te voet gevlucht te zijn naar Baxdo zodra A.(...) gaan slapen was (CGVS 1, p. 22), hierbij liep u op stukjes tak en stenen om te voorkomen dat u voetsporen zou achterlaten (CGVS 2, p. 16). Hierbij gelden dezelfde bedenkingen qua ongeloofwaardigheid die hierboven reeds aangehaald werden inzake uw vlucht naar Cada Kibir. Ten eerste het feit dat u zich als vrouw alleen niet zomaar kon verplaatsen, en ten tweede of uw fysieke toestand het toeliet, aangezien de afstand naar Baxdo vanuit Caliweyd in vogelvlucht ongeveer 21,5 kilometer bedraagt. Hier bovenop komen nog elementen die de geloofwaardigheid van uw vlucht naar Baxdo ondermijnen. Zo geeft u aan dat u zonder iets mee te nemen bent gevlucht, ook had dus ook geen zaklamp bij, waarvan u eerder nochtans verklaarde dat deze 's avonds gebruikt moest worden in uw dorp. Wanneer u gevraagd wordt hoe u in het donker via takken en stenen kon weggaan, zegt u dat er veel maanlicht was waardoor u goed kon zien (CGVS 2, p. 16). Uit informatie die werd teruggevonden over de maanfases in uw regio in die periode blijkt echter dat het op 1 februari 2022 nieuwe maan was. Aan uw verklaring dat u duidelijk kon zien door het maanlicht kan bijgevolg ook geen geloof gehecht worden. Dat u in dergelijke omstandigheden, nadat u met voeten vol blaren net vier dagen lang geketend gefolterd werd, in een donkere nacht op uw tenen via takjes en stenen (CGVS 2, p. 16) uw weg vond naar Baxdo, komt wederom allesbehalve aannemelijk over. Het verwondert tevens dat u ondanks het feit dat u bij uw eerste vlucht verklikt werd door nomaden die uw oom inlichtten over uw pad (CGVS 2, p. 15), ook bij uw tweede vlucht de weg vroeg aan nomaden (CGVS 2, p. 16).

Daarbovenop is het weer onwaarschijnlijk dat u als vrouw alleen vanuit Baxdo, Al-Shabaab-gebied, naar Mogadishu bent kunnen reizen met de auto die uw tante H.(...) voor u regelde (CGVS 2, p. 18). Het geheel van de onwaarschijnlijkheden die naar voor kwamen uit uw verklaringen over uw vlucht naar Cada Kibir, de terugkeer naar Caliweyd, uw ontsnapping naar Baxdo en uiteindelijk Mogadishu ondergraaft zeer ernstig de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien is er een opvallende omissie in uw verklaringen over uw verblijf in Mogadishu. Zo geeft u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u in het huis van een vriend van H.(...) verbleef, maar dat A.(...) mensen naar dat huis stuurde op zoek naar u, waarop u zou zijn overgebracht naar een ander huis (CGVS 1, p. 13). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat u via H.(...) wist dat er mannen rondvroegen naar u. U zegt echter niets meer over mensen die bij uw onderduikadres zouden zijn geweest op zoek naar u, meer nog, u verklaart zelfs dat u vier dagen de woning van de vriend van H.(...) niet mocht verlaten (CGVS 2, p. 19). Deze opvallende omissie draagt verder bij aan de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen.

Uit het voorgaande volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw oom u mishandelde en wilde uithuwelijken aan een lid van Al-Shabaab.

Voor zover u stelt dat u als kwetsbare vrouw geen toekomst ziet in Somalië (CGVS 2, p. 22) moet worden opgemerkt dat u zelf geen geloofwaardig beeld schept van de familiale omstandigheden waarin u leefde voor uw vertrek uit Somalië aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw levensomstandigheden bij uw oom de

laatste jaren voor uw vertrek. U gaf tevens aan dat u in Somalië een opleiding volgde en werkzaam was (CGVS 1, p. 6). Bovendien werd u bij uw vertrek geholpen door uw tante langs vaderskant die samen met haar echtgenoot uw reis financierde en faciliteerde (CGVS 2, p. 18-19). Er kan dan ook geenszins geconcludeerd worden dat u in Somalië niet meer over een (bereidwillig en capabel) netwerk zou beschikken mocht u de nodige steun vereisen.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EU AA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheids incidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de

regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud te worden beoordeeld.

Galgaduud wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Galgaduud een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Galgaduud is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud heeft een (internationale) grens met Ethiopië en de Indische Oceaan. Al-Shabaab controleerde het zuidoostelijke deel van Galgaduud, tot aan de kust. De controle over het zuidelijke gebied en ten oosten van Dhusamareb, was van gemengde of onduidelijke controle. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Galgaduud geschat op 689.872 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 185 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (90). Het betreffen voornamelijk gevechten – in de context van het militair offensief tegen al-Shabaab – tussen al-Shabaab en de nationale strijdkrachten, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilities, het Amerikaanse leger, ATMIS-troepen en het leger van Galmudug. ACLED registreert onder de categorie battles 1.141 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmiliteleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert geen burgerdoden door dit geweld, wel gewonden. In de categorie explosions/remote violence noteert ACLED 16 drone-/luchtaanvallen voornamelijk door het Amerikaanse leger op AS-doelwitten, waarbij soms ook burgers getroffen worden. De overige geregistreerde incidenten in deze ACLED-categorie (29) zijn terreuraanvallen door al-Shabaab op de nationale strijdkrachten, waarbij opnieuw soms ook burgers getroffen worden. Al-Shabaab voert morteraanvallen uit, gebruikt IED's en pleegt een zelfmoordaanslag in de regio. Er worden 14 burgerdoden geteld door dit type van geweld. De meerderheid van deze slachtoffers sterven door een IED-aanval van al-Shabaab, soms als doelwit en soms als passant. ACLED telt 50 incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) met 55 burgerdoden. Het betreffen clanmoorden en executies door al-Shabaab. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/ onveiligheid en in minder mate omwille van overstromingen en droogte, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Galgaduud in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

U legde een attest van VGV neer, waarin beschreven staat dat u VGV type 2 ondergaan heeft en hierdoor mogelijks post-traumatische stress heeft. Gevraagd wat u wil aantonen met dit document verklaarde u VGV hebt ondergaan op jonge leeftijd, dat u daar pijn heeft en dat de dokter heeft vastgesteld dat deze pijn het gevolg is van VGV (CGVS 1, p. 4). Ter zake dient opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst in verband met de door u ondergane besnijdenis een vrees voor vervolging zou kunnen invoeren of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade beschouwd kan worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Gezien er geen enkel element aanwezig is in het administratief dossier dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan in de vorm van een herbesnijdenis, dient vastgesteld te worden dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend.

Ook de andere neergelegde documenten beïnvloeden de beslissing niet.

Op het medische attest van Fedasil worden littekens vastgesteld, waarbij vermeld wordt dat deze kunnen zijn veroorzaakt door diverse voorwerpen zoals een stok of metalen kom en door rituele verbranding. De door u voorgelegde medische attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Deze attesten laten dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Hetzelfde geldt voor het attest van uw psychotherapeut. Wanneer u gevraagd wordt waarom u dit attest voorlegt geeft u aan dat uw dokter u naar een psychotherapeut heeft gestuurd om over uw problemen te kunnen praten, zodat u zich misschien beter zal voelen (CGVS 2, p. 3). Hoewel er niet in vraag gesteld wordt dat psychotherapeutische begeleiding nodig kan zijn, kunnen hieruit geen feiten worden vastgesteld met betrekking tot uw relaas. Tot slot legde u enkel foto's voor, waarvan u verklaarde dat u ze voorlegde omdat ze allemaal in uw land werden genomen, in Baxdo, om uw herkomst te staven (CGVS 1, p. 5). Aangezien uw herkomst niet in vraag gesteld wordt, hebben deze foto's dus ook geen invloed op de geloofwaardigheid van uw relaas. De opmerkingen op de notities van uw persoonlijke onderhouds op het CGVS bevatten enkel post-factumverklaringen die bovenstaande op geen enkele wijze beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de

verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster meent dat zij ten onrechte niet werd erkend als vluchteling en zij betwist de motieven van de bestreden beslissing.

Ondergeschikt meent zij in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming, en uiterst ondergeschikt vraagt zij de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Stukken

3.2.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

- een medisch attest van 15 april 2024 waarin wordt vastgesteld dat verzoekster type 2 vrouwelijke genitale verminking heeft ondergaan (stuk 3);
- een medisch attest van 6 mei 2024 inzake de littekens van verzoekster (stuk 4);
- een verwijfsbrief naar een arts-specialist in de fysische geneeskunde van 17 juni 2024 (stuk 5);
- een attest van een erkend contextueel systemisch counselor en psychotherapeut in opleiding van 26 juni 2024 (stuk 6);
- een bewijs van een consult fysische geneeskunde op 19 september 2024 (stuk 7);
- een verslag van een arts-specialist in de fysische geneeskunde en revalidatie van 19 september 2024 (stuk 8).

3.2.2. Op 13 januari 2025 dient verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in met daarbij volgende stukken:

- attesten van het volgen van Nederlandse les van 1 maart 2023 (stuk 9);
- een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur afgesloten op 27 juli 2023 met uurrooster (stuk 10);
- een ongedateerd attest van een erkend contextueel systemisch counselor en psychotherapeut in opleiding waarin onder meer vermeld wordt dat verzoekster is gestart met individuele psychotherapie in februari 2024 (stuk 11).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond,

ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

[...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.3.3. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt het volgende overwogen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U legde een attest voor van uw psychotherapeut van 26/06/2024, waarin staat dat ze u sinds recent psychologisch begeleidt. Het attest stelt onder meer dat u kampt met psychologische stress, slaapproblemen, nachtmerries met herbelevingen en dat er “duidelijk sprake [is] van PTSD”. Op geen enkele manier in het bewuste attest wordt echter uiteengezet hoe de door u gemelde klachten werden onderzocht. Het bevat geen objectieve uiteenzetting van de werkwijze die gehanteerd werd, noch welke feitelijke, objectieve vaststellingen konden worden gedaan met betrekking tot de door u gemelde klachten. Het is dan ook geheel onduidelijk op welke basis de opsteller van het attest tot de conclusie komt dat de door u genoemde klachten gegrond zijn, en hoe zij eenduidig wijzen op een posttraumatisch stresssyndroom. Tevens moet worden vastgesteld dat het een contextueel systemisch counselor of psychotherapeut in opleiding, die overigens niet ingeschreven is op bij de psychologencommissie, aan de nodige expertise ontbreekt om diagnoses omtrent PTSS te stellen. In het attest wordt hoe dan ook op geen enkele wijze verduidelijkt op welke wijze uw psy-klachten een persoonlijk onderhoud in het kader van uw procedure in

concreto kunnen hinderen, in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een persoonlijk onderhoud, dan wel dat een persoonlijk onderhoud onmogelijk zou zijn. Dit stuk is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. U gaf zelf tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aan dat u in psychologische behandeling bent gegaan om over uw problemen te praten, en haalde zelf niet aan dat u psy-problemen heeft die u zouden hinderen tijdens het onderhoud (notities persoonlijk onderhoud 2 CGVS d.d. 03.07.2024, p. 3). Tevens bleek tijdens de persoonlijke onderhoud dat u betekenisvolle antwoorden gaf op de u gestelde vragen en gaf u aan het einde van de onderhoud ook aan alle vragen goed begrepen te hebben. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster uit in het verzoekschrift geen kritiek op deze motieven, zodat deze onverkort blijven gelden.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeksters asielrelaas is een aaneenschakeling van onwaarschijnlijke gebeurtenissen, de ongeloofwaardigheid wordt nog verder versterkt door incoherenties in haar verklaringen, zodat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar oom haar mishandelde en wilde uithuwelijken aan een lid van Al-Shabaab:

a) verzoekster, die uit een eerder progressieve familie stamt, verhuisde met haar moeder, broers en zussen naar Caliweyd omdat haar moeder hertrouwde met verzoeksters oom, het is niet plausibel dat zij niet inzagen dat dit tot problemen zou leiden met de oom in Caliweyd, waar Al-Shabaab reeds eerder langskwam. Daarbij klemde de bewegingsvrijheid van verzoekster met de regels van Al-Shabaab en met de beweerde strengheid van haar oom;

b) verzoekster werd uitgethuwlijkt toen ze ongeveer 24 jaar oud was, uit landeninformatie blijkt dat dit een opvallend late leeftijd is; verzoekster kon daarenboven erg weinig informatie geven over de man met wie ze gedwongen werd te trouwen; dit doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters gedwongen huwelijk;

c) verzoeksters verklaringen over haar vlucht naar Cada Kibir overtuigen allermist;

d) verzoeksters verklaringen over de periode dat ze daarna in Caliweyd thuis werd gevangen gehouden en mishandeld door haar oom, zijn erg ongeloofwaardig;

e) verzoeksters verklaringen over haar vlucht naar Baxdo zijn eveneens ongeloofwaardig;

f) er is een opvallende omissie in verzoeksters verklaringen over haar verblijf in Mogadishu, inzake personen die naar haar onderduikadres zouden zijn gekomen op zoek naar haar;

(ii) verzoekster stelt dat ze als kwetsbare vrouw geen toekomst ziet in Somalië: in dit verband wordt opgemerkt dat verzoekster zelf geen geloofwaardig beeld schept van de familiale omstandigheden waarin ze leefde voor haar vertrek uit Somalië; verzoekster gaf zelf aan dat zij in Somalië een opleiding volgde en werkte, bij haar vertrek werd ze geholpen door haar tante langs vaderskant die samen met haar echtgenoot verzoeksters reis financierde en faciliteerde, zodat verzoekster over een bereidwillig en capabel netwerk beschikt mocht zij steun nodig hebben;

(iii) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de situatie onderzocht in de regio Galgaduud en wordt geconcludeerd dat verzoekster nalaat het bewijs te leveren dat ze specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(iv) inzake het attest waarin beschreven staat dat verzoekster VGV type 2 ondergaan heeft wordt opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten, zonder dat men kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan het recht op fysieke integriteit van het individu en zonder dat men deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève. De internationale bescherming heeft tot doel een verzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolging en niet de schade van vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling is volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychisch lijden in verband met de vervolging; daarnaast maakt verzoekster niet aannemelijk dat ze bij een eventuele terugkeer in verband met de ondergane besnijdenis een vrees voor vervolging of risico op lijden van ernstige schade zou lopen. Er is geen aanwijzing dat deze vorm van vervolging ten opzichte van verzoekster herhaald zou worden, verzoekster heeft deze traditionele praktijk ondergaan en om deze reden kan geen internationale bescherming meer worden verleend;

(v) ook de andere neergelegde documenten beïnvloeden de beslissing niet.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Bij een terugkeer naar Somalië vreest verzoekster haar oom, die haar zal doden of zal uithuwelijken aan een lid van Al-Shabaab. Verzoekster stelt ook als jonge vrouw kwetsbaar te zijn en geen vrijheid of toekomst te hebben in Somalië.

3.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. Vooreerst stelt de bestreden beslissing dat verzoeksters familie eerder progressief is en dat het niet plausibel is dat zij niet inzagen dat een huwelijk met de oom tot problemen met deze oom kon leiden in Caliweyd, waar Al-Shabaab reeds eerder langskwam. Ook haar bewegingsvrijheid klemmt met de regels van Al-Shabaab en met de strengheid van haar oom.

In het verzoekschrift stelt verzoekster dat zij verplicht werd door haar oom om voor hem te werken en dat hij de vergoeding daarvoor ontving, dat haar moeder geen andere keuze had dan de oom te gehoorzamen en dat haar verklaringen dat zij twee maal terug kon gaan naar Baxdo om haar opleiding te volgen, volgens haar wel degelijk waarachtig overkomen.

De Raad merkt op dat verzoekster zich beperkt tot een herhaling van de verklaringen die ze afgelegd heeft en die reeds werden beoordeeld door de commissaris-generaal. Zij gaat volledig voorbij aan dit oordeel. Door louter haar verklaringen te herhalen zonder op ook maar enige wijze in te gaan op de motieven hierover, kan verzoekster geen afbreuk doen aan deze motieven.

3.3.5.4. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing geargumenteed dat verzoekster op een opvallend late leeftijd gedwongen werd uitgehuwelijkt en dat dit niet overeenstemt met de landeninformatie toegevoegd in het administratief dossier. Hierbij komt dat ze maar erg weinig informatie kan geven over de man waarmee ze gedwongen werd te trouwen en ze tegenstrijdige verklaringen aflegt over het feit of ze zijn naam kent of niet. Dit doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit gedwongen huwelijk.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat zij hierover heeft verklaard dat dit te maken had met het gegeven dat ze nuttig was voor de oom gezien ze voor hem moest werken en hij de vergoeding opstreek, ook werd ze niet ten huwelijk gevraagd omdat zij zich weinig liet zien aan mannen. Verzoekster vervolgt dat het feit dat ze weinig informatie kon geven verklaard kan worden door het gegeven dat ze reeds was gevlucht voordat ze over hem kon worden ingelicht. Verzoekster was enorm bevreesd en vreesde ook door haar toekomstige echtgenoot mishandeld te worden. Zij is onmiddellijk gevlucht, haar verklaringen hierover acht zij consistent.

Ook hier stelt de Raad vast dat verzoekster, die momenteel 28 jaar oud is, zich beperkt tot een loutere herhaling van haar afgelegde en reeds beoordeelde verklaringen. Het feit dat zij onmiddellijk gevlucht is, is niet geloofwaardig (zie verder) en kan geen uitleg vormen voor haar gebrek aan kennis van haar toekomstige echtgenoot, gezien -zoals terecht in de bestreden beslissing wordt gesteld- in de Somalische context gearrangeerde huwelijken de regel zijn en er mag worden aangenomen dat verzoekster toch enige kennis zou verwerven over de huwelijkskandidaat alvorens hem af te wijzen. Het louter herhalen van verklaringen die reeds werden beoordeeld, doet geen afbreuk aan de motieven van deze beoordeling.

3.3.5.5. Vervolgens stelt de commissaris-generaal het volgende over de twee vluchtpogingen van verzoekster waar zij telkens te voet een aanzienlijke afstand zou hebben afgelegd:

“Vervolgens overtuigen ook uw verklaringen over uw vlucht naar Cada Kibir allerminst. U verklaarde dat u vrijwel meteen nadat u te horen kreeg dat u werd uitgehuwelijkt te voet gevlucht bent. Dit deed u door uw gieter te gaan halen die gebruikt werd om buiten naar het toilet te gaan en te doen alsof u naar het toilet ging. (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 13). Vervolgens begon u naar Baxdo te wandelen, maar door een verkeerde weg te nemen bent u uiteindelijk uitgekomen in Cada Kibir. Dat u op klaarlichte dag te voet kon vertrekken net nadat A.(...) u vertelde dat u moest trouwen acht het CGVS hoogst onwaarschijnlijk, u verklaart ook niet hoe dit u gelukt is zonder de aandacht te trekken. Verder blijkt uit landeninfo die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat het als vrouw zo goed als onmogelijk is om zich alleen te verplaatsen in Al-Shabaab gebied. Uw verklaring dat er in Caliweyd zelf een post van Al-Shabaab is, ondergraaft verder de

geloofwaardigheid van uw solitaire vlucht (CGVS 1, p. 23; CGVS 2, p. 5). De afstand tussen Caliweyd en Cada Kibir is in vogelvlucht zo'n 32,5 kilometer. Het is toch zeer opmerkelijk dat u deze afstand te voet wist te overbruggen met enkel een gieter water (CGVS 2, p. 13), in de hitte van de dag (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 14). U gaf verder aan dat u fysieke problemen had, bijvoorbeeld aan uw rug, waar u last van ondervindt (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 3). Dit draagt bij aan de ongeloofwaardigheid van uw vlucht te voet naar Cada Kibir. Wanneer u gevraagd wordt om uit te leggen hoe u ondanks deze omstandigheden deze afstand te voet heeft kunnen afleggen verklaart u dat u door de angst geen pijnbesef had (CGVS 2, p. 22). Dit antwoord getuigt van weinig doorleefdheid en biedt geen zicht op de manier waarop u deze vlucht concreet aangepakt zou hebben. Vervolgens, verklaarde u, vond A.(...) u terug in Cada Kibir waar u - per ongeluk - was terechtgekomen door eerst uw voetsporen te volgen (CGVS 1, p. 21; CGVS 2, p. 15). U zat er ondanks uw recente ontsnapping simpelweg aan de voorkant van een theehuis iets te drinken wanneer uw oom binnenkwam en u vastgreep (CGVS 1, p. 22, CGVS 2, p. 15) ofschoon het uw plan was om ergens in de wildernis te gaan schuilen (CGVS 2, p. 13). Ook deze verklaringen kunnen allesbehalve plausibel worden genoemd.

U werd dan terug meegenomen naar Caliweyd, waar u door A.(...) vier dagen vastgeketend werd aan uw enkels. Gedurende deze periode werd u enkel losgemaakt om naar het toilet te gaan, waarbij Abdullahi met u meeging en in uw buurt bleef staan om u te bewaken (CGVS 1, pp 13, 21; CGVS 2, pp 15-16). U geeft aan dat S.(...) G.(...) samen met anderen van Al-Shabaab na die vier dagen langs kwam om de bruidsschat te betalen aan A.(...), hiervoor werd u losgemaakt om met hen meegegeven te worden. Wanneer S.(...) G.(...) echter zei dat hij u pas de dag daarop 's middags zou komen halen, heeft u aan A.(...) gevraagd om u niet terug vast te maken aan de ketting. U geeft aan dat u een gesprek had met A.(...) waarbij u beloofde niet te vluchten. Hierop zou hij ermee zijn ingestemd om u niet terug vast te ketenen, en zei hij dat hij u zou vermoorden indien u toch zou vluchten (CGVS 2, p. 16). Het is erg ongeloofwaardig dat u na vier dagen vastgeketend te zijn en enkel onder toezicht naar het toilet te mogen gaan, plotseling wel losgelaten wordt de dag voor uw huwelijk na een gesprek met A.(...). Uw oom had immers geen enkele reden om u te geloven zo kort na uw eerdere ontsnapping en net voor het moment waarop hij uiteindelijk een bruidsschat zou innen. Dat deze wrede man die al jarenlang mishandelde u net op dit moment in die context simpelweg losmaakte en op geen enkele andere wijze verzekerde dat u niet de benen zou nemen, is dan ook niet ernstig. Ook wanneer u met deze onwaarschijnlijkheid geconfronteerd werd kan u hier geen afdoende verklaring voor geven, en geraakt u niet verder dan te zeggen dat u een gesprek met hem hierover heeft gehad (CGVS 2, p. 16).

Tijdens die nacht, de nacht van 29 op 30 januari 2022, verklaart u weer te voet gevlucht te zijn naar Baxdo zodra A.(...) gaan slapen was (CGVS 1, p. 22), hierbij liep u op stukjes tak en stenen om te voorkomen dat u voetsporen zou achterlaten (CGVS 2, p. 16). Hierbij gelden dezelfde bedenkingen qua ongeloofwaardigheid die hierboven reeds aangehaald werden inzake uw vlucht naar Cada Kibir. Ten eerste het feit dat u zich als vrouw alleen niet zomaar kon verplaatsen, en ten tweede of uw fysieke toestand het toeliet, aangezien de afstand naar Baxdo vanuit Caliweyd in vogelvlucht ongeveer 21,5 kilometer bedraagt. Hier bovenop komen nog elementen die de geloofwaardigheid van uw vlucht naar Baxdo ondermijnen. Zo geeft u aan dat u zonder iets mee te nemen bent gevlucht, ook had dus ook geen zaklamp bij, waarvan u eerder nochtans verklaarde dat deze 's avonds gebruikt moest worden in uw dorp. Wanneer u gevraagd wordt hoe u in het donker via takken en stenen kon weggaan, zegt u dat er veel maanlicht was waardoor u goed kon zien (CGVS 2, p. 16). Uit informatie die werd teruggevonden over de maanfases in uw regio in die periode blijkt echter dat het op 1 februari 2022 nieuwe maan was. Aan uw verklaring dat u duidelijk kon zien door het maanlicht kan bijgevolg ook geen geloof gehecht worden. Dat u in dergelijke omstandigheden, nadat u met voeten vol blaren net vier dagen lang geketend gefolterd werd, in een donkere nacht op uw tenen via takjes en stenen (CGVS 2, p. 16) uw weg vond naar Baxdo, komt wederom allesbehalve aannemelijk over. Het verwondert tevens dat u ondanks het feit dat u bij uw eerste vlucht verklikt werd door nomaden die uw oom inlichtten over uw pad (CGVS 2, p. 15), ook bij uw tweede vlucht de weg vroeg aan nomaden (CGVS 2, p. 16)."

Verzoekster meent in het verzoekschrift dat zij hierover consistente verklaringen aflegde. Zij verklaart dat zij bij de eerste vlucht op een wandelpad wandelde waar verschillende personen liepen, dat zij zich tussen deze personen mengde waardoor het leek alsof zij haar vergezelden, op die manier kon ze vermijden dat zij werd opgemerkt als vrouw alleen. Verzoekster verwijst naar haar verklaringen dat ze uit angst op automatische piloot is blijven doorlopen en door de adrenaline geen pijn voelde. Zij ging eerst in het theehuis iets eten en drinken en wilde zich daarna weer verstoppen in de wildernis. Verzoekster verwijst ook naar haar verklaringen aangaande het gesprek dat ze had met haar oom, zodat hij haar niet meer vastketende. Daarbij komt volgens verzoekster dat zij klaargemaakt zou worden voor het huwelijk en dat er henna zou aangebracht worden, wat niet mogelijk was als verzoekster nog vastgeketend zou zijn. Inzake haar vlucht naar Baxdo stelt verzoekster dat er wel degelijk voldoende maanlicht was en dat ze zich misschien vergist heeft over de exacte datum van de vlucht. Ze heeft inderdaad de weg gevraagd aan nomaden omdat ze de vorige keer verkeerd was gelopen en heeft er niet bij stil gestaan dat dit een probleem teweeg zou brengen. Ze wilde zo snel mogelijk in Baxdo geraken omdat ze wist dat haar tante en oom haar zouden helpen.

Ook hier stelt de Raad vast dat verzoekster hoofdzakelijk verwijst naar de verklaringen die ze heeft afgelegd en die de commissaris-generaal reeds heeft beoordeeld. Door deze verklaringen te herhalen, doet verzoekster geen afbreuk aan dit oordeel.

Verder wordt opgemerkt dat verzoekster uitlegt dat ze zich tijdens haar vlucht naar Cada Kibir tussen andere personen mengde op het wandelpad. Deze uitleg in het verzoekschrift betreft echter een uitleg *post factum* die niet strookt met verzoeksters afgelegde verklaringen (CGVS I, p. 13, p. 22, CGVS II, p. 13, p. 14). Zij verklaarde immers dat ze onderweg enkel nomaden tegengekomen is. Bovendien doet deze uitleg geen afbreuk aan het feit dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat zij op klaarlichte dag te voet alleen kon vertrekken in Al-Shabaab gebied, dat de afstand die zij zou hebben afgelegd 32,5 kilometer is wat zeer opmerkelijk is in de hitte van de dag met enkel een gieter water en met rugproblemen. Verzoeksters uitleg dat zij door de adrenaline geen pijn voelde, werd reeds door de commissaris-generaal niet doorleefd geacht en de commissaris-generaal stelt terecht vast dat verzoekster hiermee nog steeds geen zicht biedt op de manier waarop zij deze vlucht concreet aangepakt heeft. De Raad sluit zich hierbij aan.

Inzake het niet langer vastketenen herhaalt verzoekster in het verzoekschrift haar verklaringen van tijdens het tweede persoonlijk onderhoud en benadrukt ze dat er handelingen moesten gebeuren (henna aanbrengen) waarvoor ze niet vastgeketend kon zijn. Dit strookt niet met verzoeksters verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, waar zij verklaarde dat haar moeder haar de vierde dag dat ze vastgeketend was, zei dat het huwelijk morgen zou plaatsvinden, dat haar oom vandaag in de namiddag de ketting zou losmaken omdat de mannen zullen komen en de oom niet wilt dat ze dit zien en dat als ze los was van de ketting, ze mocht weglopen (CGVS I, p. 13). Dit strookt evenmin met haar verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, waar ze stelde dat zij eerst onmiddellijk zou worden meegenomen door S.G., kort nadat ze nog vastgeketend was, maar dat S.G. zelf zei dat hij haar die dag niet zou meenemen omdat hij de dag erna een speech moest geven 's ochtends en dat hij dan pas in de namiddag zou komen. S.G. zegde dan dat er bij verzoekster henna getatoeëerd mocht worden (CGVS II, p. 16). Hieruit blijkt dat verzoeksters verklaringen in dit verband op zich al tegenstrijdig zijn. Daarbij komt dat zij tijdens het tweede onderhoud verklaarde dat haar oom haar oorspronkelijk vastgeketend hield tot kort voor S.G. haar kwam halen. Uit verzoeksters verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud blijkt dat ze benadrukt dat haar oom door het gesprek met haar, haar geloofde en niet meer vastketende. Dit kwam niet omdat er nog voorbereidselen moesten getroffen worden zoals het aanbrengen van henna. De Raad stelt ook vast dat verzoekster tijdens het eerste persoonlijk onderhoud niets vermeldde over een gesprek met haar oom, maar enkel dat haar moeder haar meedeelde dat ze niet meer vastgeketend zou worden.

Dat verzoekster zich zou vergist hebben over de datum van haar vlucht naar Baxdo, betreft een loutere uitleg achteraf nu in de bestreden beslissing geargumenteed wordt over de maanfases in de door haar vermelde periode in haar regio. Hiermee doet ze geen afbreuk aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing. Verzoeksters uitleg dat ze er niet bij stil gestaan heeft dat de weg vragen aan nomaden problemen zou kunnen teweeg brengen inzake ontdekt worden en dat ze enkel zo snel mogelijk bij haar tante wilde zijn, volstaat niet om te verantwoorden waarom ze dit wel gedaan zou hebben nadat nomaden haar de vorige keer verklikt hadden. Bovendien geldt ook hier dat het ongeloofwaardig is dat verzoekster zich als vrouw alleen te voet kon verplaatsen en dit gelet op haar fysieke toestand, deze tweede tocht betrof deze keer minstens 21,5 kilometer.

3.3.5.6. In de bestreden beslissing wordt vervolgd dat verzoekster tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde dat ze vanuit het huis van een vriend van H. moest verhuizen omdat haar oom mensen naar dat huis stuurde op zoek naar verzoekster, en tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde ze niets meer over mensen die bij haar onderduikadres zijn langs geweest, meer nog, ze verklaarde dat ze de woning van de vriend van H. vier dagen niet mocht verlaten.

In het verzoekschrift stelt verzoekster dat haar verklaringen hieromtrent wel degelijk consistent zijn, ze ging tijdens het tweede persoonlijk onderhoud niet dieper in op het feit dat de mannen haar kwamen zoeken in dat huis, ze had dit immers reeds verklaard tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Het is wel zo dat er mannen haar in dat huis kwamen zoeken en dat ze daarom diende te worden verplaatst naar een andere woning. Haar verklaringen vullen elkaar aan en er is volgens haar geen sprake van een omissie.

De Raad stelt vast dat verzoekster het volgende verklaarde: *"Haar man had geen huis in Xamar, hij verbleef bij zijn vriend. Ik was daar ongeveer vier dagen. Mijn oom was op zoek naar mij, hij ging mensen vragen, chauffeurs die opereren tussen Baxdo en Xamar. Hij heeft vernomen via een chauffeur dat ik met de auto naar Xamar ben gegaan. Hij heeft mensen gebeld in Xamar en hij stuurde mensen naar het huis van de vriend van de man van mijn tante. Ik werd naar een ander huis overgebracht. De man van mijn tante heeft me gezegd dat er mannen kwamen op zoek naar mij."* (CGVS I, p. 13). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde ze: *"Toen ik aankwam in Mogadishu werd ik opgewacht (d)oor mijn oom, de man van mijn tante, die heeft me naar een huis van zijn vriend ondergebracht. Ik was daar in dat huis, en kreeg soms*

via de oom te horen wat de stand van zaken was, hij heeft me ook verteld over de mannen die rondvraagden, en hem hadden opgebeld. Ik mocht de woning niet verlaten. Mijn stiefvader wilde me hoe dan ook terug hebben. (...) U vertelde vorige keer dat A. mensen van de Salebclan stuurde om u te zoeken. Vertel hier eens wat meer over. Toen ik uit het busje kwam heeft hij verschillende mensen van de Saleban gebeld die mogelijk weten wie ik was, hij heeft hen gebeld. Dat ben ik ook te weten gekomen via de man van mijn tante, dat mannen van de Saleban ook in de stad naar me op zoek zijn” (CGVS II, p. 19). Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk verschillende verklaringen aflegde over dit gegeven en tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wel iets vertelde over mannen die rondvroegen, maar niets vermeldde dat ze om deze reden moest verhuizen, integendeel, ze verklaarde uitdrukkelijk dat ze de woning niet mocht verlaten.

Om al deze redenen sluit de Raad zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar oom haar mishandelde en wilde uithuwelijken aan een lid van Al-Shabaab.

3.3.5.7. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

“Voor zover u stelt dat u als kwetsbare vrouw geen toekomst ziet in Somalië (CGVS 2, p. 22) moet worden opgemerkt dat u zelf geen geloofwaardig beeld schept van de familiale omstandigheden waarin u leefde voor uw vertrek uit Somalië aangezien er geen geloof wordt gehecht aan uw levensomstandigheden bij uw oom de laatste jaren voor uw vertrek. U gaf tevens aan dat u in Somalië een opleiding volgde en werkzaam was (CGVS 1, p. 6). Bovendien werd u bij uw vertrek geholpen door uw tante langs vaderskant die samen met haar echtgenoot uw reis financierde en faciliteerde (CGVS 2, p. 18-19). Er kan dan ook geenszins geconcludeerd worden dat u in Somalië niet meer over een (bereidwillig en capabel) netwerk zou beschikken mocht u de nodige steun vereisen.”

In het verzoekschrift brengt verzoekster hier tegen in dat zij geen toekomst heeft in Somalië en dat zij slechts eenmalig kon rekenen op de hulp van haar tante en diens echtgenoot. Zij zal door haar oom worden vermoord of worden uitgehuwelijkt. Er staat haar een toekomst van onderdrukking en mishandeling te wachten. Haar toekomst is volledig veranderd door het overlijden van haar vader. Haar tante en diens echtgenoot kunnen evenmin op tegen de invloed en het gezag van verzoeksters oom A. en de overige leden van Al-Shabaab.

De Raad stelt vast dat verzoekster met dit betoog vasthoudt aan haar verklaringen. Dit doet geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing, die een oordeel inhouden over deze verklaringen. Verzoeker kan dit oordeel niet betwisten door louter in haar verklaringen te volharden. De Raad benadrukt dat uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij in Somalië een opleiding volgde tot naaister en er ook als naaister werkte. Daarbij komt dat ze er nog een familiaal netwerk heeft, zodat het louter wijzen op haar vrouw-zijn niet volstaat om afbreuk te doen aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing.

3.3.5.8. Inzake de documenten die verzoekster heeft neergelegd, wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

“U legde een attest van VGV neer, waarin beschreven staat dat u VGV type 2 ondergaan heeft en hierdoor mogelijks post-traumatische stress heeft. Gevraagd wat u wil aantonen met dit document verklaarde u VGV hebt ondergaan op jonge leeftijd, dat u daar pijn heeft en dat de dokter heeft vastgesteld dat deze pijn het gevolg is van VGV (CGVS 1, p. 4). Ter zake dient opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst in verband met de door u ondergane besnijdenis een vrees voor vervolging zou kunnen invoeren of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade beschouwd kan worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Gezien er geen enkel element aanwezig is in het administratief dossier dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou

dreigen te ondergaan in de vorm van een herbesnijdenis, dient vastgesteld te worden dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend.

Ook de andere neergelegde documenten beïnvloeden de beslissing niet.

Op het medische attest van Fedasil worden littekens vastgesteld, waarbij vermeld wordt dat deze kunnen zijn veroorzaakt door diverse voorwerpen zoals een stok of metalen kom en door rituele verbranding. De door u voorgelegde medische attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Deze attesten laten dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Hetzelfde geldt voor het attest van uw psychotherapeut. Wanneer u gevraagd wordt waarom u dit attest voorlegt geeft u aan dat uw dokter u naar een psychotherapeut heeft gestuurd om over uw problemen te kunnen praten, zodat u zich misschien beter zal voelen (CGVS 2, p. 3). Hoewel er niet in vraag gesteld wordt dat psychotherapeutische begeleiding nodig kan zijn, kunnen hieruit geen feiten worden vastgesteld met betrekking tot uw relaas. Tot slot legde u enkel foto's voor, waarvan u verklaarde dat u ze voorlegde omdat ze allemaal in uw land werden genomen, in Baxdo, om uw herkomst te staven (CGVS 1, p. 5). Aangezien uw herkomst niet in vraag gesteld wordt, hebben deze foto's dus ook geen invloed op de geloofwaardigheid van uw relaas. De opmerkingen op de notities van uw persoonlijke onderhouden op het CGVS bevatten enkel post-factumverklaringen die bovenstaande op geen enkele wijze beïnvloeden."

In het verzoekschrift stelt verzoekster dat de neergelegde documenten haar verklaringen onderbouwen en dat het niet opgaat te stellen dat zij deze verwondingen mogelijk op een andere manier kan hebben opgelopen.

Door deze loutere ontkenning doet verzoekster geen afbreuk aan het motief dat een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Evenmin doet zij hiermee afbreuk aan het motief dat deze attesten ook niet toelaten uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van haar asielmotieven. Zelfs al zouden de brandwonden op haar romp afkomstig zijn van een poging tot rituele genezing, zoals verzoekster stelt (CGVS I, p. 4) en zoals vermeld wordt op het medisch attest van 6 mei 2024, dan nog houdt dit geen verband met haar asielmotieven die bovendien ongeloofwaardig zijn omwille van de vele tegenstrijdigheden en ongerijmdheden. Ook inzake de littekens op haar gezicht wordt herhaald dat de arts nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin deze verwondingen zijn opgelopen.

Verzoekster stelt ook dat zij tevens kampt met een aantal medische problemen zoals rugpijn, pijn in beide benen, pijn n.a.v. de genitale verminking en de toegebrachte verwondingen. Zij wordt voor deze problemen behandeld en opgevolgd door artsen in België.

In de mate verzoekster stelt dat zij in België wordt behandeld en opgevolgd en stukken voorlegt bij het verzoekschrift en bij de aanvullende nota, blijkt dat stukken 3 (medisch attest van 15 april 2024 inzake de ondergane VGV) en 4 (medisch attest van 6 mei 2024 inzake de littekens) reeds werden voorgelegd aan het CGVS en werden besproken in de bestreden beslissing en hierboven. Stuk 5 (doorverwijzingsbrief naar een arts-specialist in de fysische geneeskunde van 17 juni 2024), stukken 7 en 8 (verslag en bewijs van consult fysische geneeskunde van 19 september 2024) betreffen het feit dat verzoekster werd onderzocht door een arts-specialist in de fysische geneeskunde die vaststelt dat verzoekster pijnklachten heeft met heden geruststellend klinisch neurologisch onderzoek OLM, dat er een belangrijke myogene component is, dat de RX lww anterolisthese graad 1 toont met toch reserve voor een spondylose en dat het beleid is: opstarten aangepaste kinesithérapie. Het staat verzoekster vrij om zich voor deze zaken op de geëigende procedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te beroepen.

De documenten die verzoekster bij de aanvullende nota voegt betreffen attesten dat zij Nederlandse lessen gevolgd heeft (stuk 9), een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur (stuk 10) en een attest van een psychotherapeut (stuk 11).

Dat verzoekster lessen Nederlands volgt en tewerkgesteld is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De Raad treedt de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier:

Het attest van de psychotherapeut vermeldt dat verzoekster sinds februari 2024 gestart is met individuele psychotherapie, dat ze met depressieve emoties kampt, dat ze kwetsbaar is, kampt met PTSD en dat pas

wanneer haar verblijf in België meer zekerheden zal bieden, er gestart wordt met professionele traumatherapie. In dit verband dient de Raad ook op te merken dat de opsteller van dit attest een contextueel systemisch counselor of psychotherapeut in opleiding is, die zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier (administratief dossier, stuk 7, map met landeninformatie, stuk 7) niet ingeschreven is bij de psychologencommissie en dat deze persoon dus de nodige expertise ontbeert om diagnoses omtrent PTSS te stellen. Ook hier geldt dat verzoekster indien nodig zich kan beroepen op de geëigende procedure.

3.3.5.9. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in het verzoekschrift beperkt tot de vaststelling dat zij in België medisch behandeld wordt en dat zij VGV heeft ondergaan. Ter zitting beperkt verzoekster zich tot de mededeling dat zij medische problemen heeft en ziek is en dat een recent doktersattest (dat ze vergeten is mee te nemen) haar medische toestand bevestigt. De Raad bevestigt de motieven in de bestreden beslissing inzake de ondergane VGV en sluit zich erbij aan dat er geen enkel element aanwezig is in het administratief dossier dat zou kunnen doen vermoeden dat zij deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan in de vorm van een herbesnijdenis.

3.3.5.10. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken.

Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet is voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.3.6. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Voor zover verzoekster zich om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen in dat verband. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat haar vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In casu dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit de regio Galgaduud, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

3.3.6.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EU AA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/>

rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud te worden beoordeeld.

Galgaduud wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Galgaduud een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Galgaduud is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio's Mudug en Galgaduud vormen samen de deelstaat Galmudug. Galgaduud heeft een (internationale) grens met Ethiopië en de Indische Oceaan. Al-Shabaab controleerde het zuidoostelijke deel van Galgaduud, tot aan de kust. De controle over het zuidelijke gebied en ten oosten van Dhusamareb, was van gemengde of onduidelijke controle. De militaire operaties van de nationale strijdkrachten en door de overheid gesteunde milities tegen al-Shabaab, resulteren in terreinwinst voor de Somalische regering in de regio.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Galgaduud geschat op 689.872 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 185 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (90). Het betreffen voornamelijk gevechten – in de context van het militair offensief tegen al-Shabaab – tussen al-Shabaab en de nationale strijdkrachten, soms met de hulp van de Habar Gedir-clanmilities, het Amerikaanse leger, ATMIS-troepen en het leger van Galmudug. ACLED registreert onder de categorie battles 1.141 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert geen burgerdoden door dit geweld, wel gewonden. In de categorie explosions/remote violence noteert ACLED 16 drone-/luchtaanvallen voornamelijk door het Amerikaanse leger op AS-doelwitten, waarbij soms ook burgers getroffen worden. De overige geregistreerde incidenten in deze ACLEDcategorie (29) zijn terreuraanvallen door al-Shabaab op de nationale strijdkrachten, waarbij opnieuw soms ook burgers getroffen worden. Al-Shabaab voert morteraanvallen uit, gebruikt IED's en pleegt een zelfmoordaanslag in de regio. Er worden 14 burgerdoden geteld door dit type van geweld. De meerderheid van deze slachtoffers sterven door een IED-aanval van al-Shabaab, soms als doelwit en soms als passant. ACLED telt 50 incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) met 55 burgerdoden. Het betreffen clanmoorden en executies door al-Shabaab. De meerderheid van de intern ontheemden die vluchtten omwille van conflict/ onveiligheid en in minder mate omwille van overstromingen en droogte, hervestigt zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Galgaduud sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Galgaduud in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Galgaduud een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. De Raad wijst erop dat de EUAA de regio Galgaduud aanstipt als een regio waar de loutere aanwezigheid onvoldoende is, doch waar de mate van willekeurig geweld nog steeds hoog ligt, zodat een lager niveau van persoonlijke omstandigheden dient te worden aangetoond (zie EUAA, "Country Guidance Somalië" van augustus 2023, p. 152). Verzoekster brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling zou kunnen wijzigen.

Verzoekster gaat niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van haar persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

3.3.6.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de regio Galgaduud een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij het CGVS twee maal uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtredenen uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET